

Política | Actualitzat el 21/07/2019 a les 17:20

Gonzalo Boye: «Si volen reactivar l'euroordre contra Puigdemont, que ho facin»

L'advocat internacional de l'expresident creu que el Parlament Europeu finalment permetrà exercir als eurodiputats independentistes i carrega contra Borrell pels cas d'espionatge a les delegacions exteriors

L'advocat internacional de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye. | Adrià Costa

Gonzalo Boye (Viña del Mar, Xile, 1965) aboca titulars cada vegada que obre la boca. Molt actiu a les xarxes socials, la frase "ahí lo dejo" l'ha caracteritzat durant els últims mesos, així com també les seves declaracions sobre la possibilitat de l'expresident Carles Puigdemont i Toni Comín de recollir l'acta d'eurodiputats a Estrasburg. Nascut a Xile però a cavall entre Waterloo i Espanya, actua ara com a advocat internacional de l'expresident de la Generalitat, especialitzat com està en processos supranacionals. Ho fa centrat ara en la causa judicial contra l'1-O, que ha agafat dimensió comunitària.

Boye parla sense tabús en conversa amb **NacióDigital**. Considera que Puigdemont ja és eurodiputat i desafia la Fiscalia a reactivar les euroordres, les quals assegura que cap estat democràtic europeu permetrà. Sense pèls a la llengua, diu actuar amb el cap fred i demana als catalans que també ho facin davant d'uns moments que, després de la sentència del Suprem, s'albiren difícils. A l'estat espanyol, creu, no hi ha justícia possible i sap que la partida es jugarà a Europa. Allà, Boye està disposat a desplegar estratègia jurídica però també, com ha demostrat en els últims mesos, mostrar dents i ungles.

- **Com a advocat de Puigdemont, en diverses ocasions ha emès missatges optimistes sobre la situació dels exiliats (<https://www.naciodigital.cat/noticia/177850/resposta/sarcastica/boye/tajani/sobre/immunitat/puigdemont>) . Fa pocs dies, de fet, va generar expectatives quan va afirmar que l'expressident podria agafar l'acta d'eurodiputat. Es va precipitar?**

- Nosaltres ho tenim clar. Si no, tampoc ho estaríem lluitant, no? El missatge pot ser més o menys optimista, i depèn molt de l'estat d'ànim, però nosaltres som optimistes perquè creiem que tenim la raó. Creiem que més d'hora que tard ho reconeixeran, com ha passat antigament. És el que va passar a Bèlgica, quan tothom deia que els entregarien en el termini d'un mes. Recordo les cares d'alegria de molta gent després de la detenció del president a Alemanya i, dos mesos després, el president estava de tornada a Waterloo.

- **Diuen que tard o d'hora els donaran la raó. En què es basen?**

- Bàsicament tenim la llei de la nostra banda, la jurisprudència, i ara interessa que el tribunal vagi resolent el més ràpid possible.

- **S'han fixat algun termini?**

- No ens hem plantejat terminis perquè la gent no s'emporti enganys. Penso que, bàsicament, el que hem de plantejar és si estem convençuts del que estem fent. Si no, no ho fariem. Aquí ningú s'ha ficat en una aventura jurídica, sinó que ens hem posat en un tema jurídic ben estudiat.

- **Vostè ha dit diverses vegades que Europa no permet errors.**

- Sí, es tracta fer les coses bé, de fer-les amb calma. Tenim molta càrrega de treball perquè són molts els fronts que ens van obrint. Però això també és indicatiu de per on anem.

Gonzalo Boye, durant un moment de l'entrevista. Foto: Adrià Costa

- I per on van? Confia que Puigdemont i Comín puguin agafar finalment l'acta d'eurodiputats?

- Estem convençuts que ells, no és que puguin arribar o no a ser eurodiputats, sinó que ja són eurodiputats. I el que esperem és que, o bé el Parlament europeu o bé el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), els reconegui la condició que van adquirir des del moment que van ser votats.

- Vostè va considerar "previsible" que el TJUE els denegés les mesures cautelars sobre l'adquisició de l'acta. Quin és el proper pas?

- Per coherència jurídica ho hem de recórrer. Encara tenim termini i és un recurs molt tècnic, però el gran èxit de les mesures cautelars ja és la seva admissió a tràmit. Ja és un èxit rellevant perquè indica que hi ha una aparença de bon dret, i a partir d'aquí és d'on hem anat construint.

- Si bé per una banda les resolucions judicials d'Alemanya i Bèlgica es van llegir com una victòria, el punt de vista del Parlament Europeu ha estat més restrictiu. Confien en Europa?

- Si no existís Europa i no estiguéssim dins de la Unió Europea, aquesta entrevista s'estaria fent en la clandestinitat, i segurament hi hauria molta més gent a la presó. I nosaltres, allà on ens han deixat participar, ho hem guanyat. Això és una realitat. I no s'ha de confondre la decisió adoptada pel president Antonio Tajani, un conegut mussolinià no sé quantes vegades condecorat a Espanya que fins i tot té un carrer al seu nom, amb el que pot decidir el Parlament Europeu. Però siguem clars: aquí encara hi ha uns recursos pendents i obren un escenari que m'imagino que l'actual mesa del Parlament i l'actual presidència del Parlament estan valorant perquè cap dels resultats serà bo per a ells.

"Si no existís Europa i no estiguéssim dins de la Unió Europea, aquesta entrevista s'estaria fent en la clandestinitat, i segurament hi hauria molta més gent a la presó"

- El passat 2 de juliol, quan hi havia convocat ple de constitució del Parlament Europeu, Puigdemont finalment no va creuar la frontera entre Alemanya i França (<https://www.naciodigital.cat/noticia/183215/puigdemont/opta/no/ser/strasburg/davant/risc/detencio>) . Per què?

- Va ser una recomanació rotunda dels advocats davant d'allò que estàvem veient que hi havia al costat francès, i del que ja ens havien advertit una sèrie de persones d'origen francès. De fet, policies espanyols van creuar al cantó alemany de la frontera. Qualsevol que hagi estat en aquella manifestació va veure el dispositiu policial, no el de la manifestació, sinó els cotxes camuflats i els agents vestits de civil. Era un dispositiu evident i clar.

- I quina va ser la reacció de Puigdemont?

- El president estava convençut que era la seva obligació creuar, i nosaltres vam insistir que no ho

fes per una prudència jurídica. És a dir, si a nosaltres ens donen l'oportunitat de discutir això en un jutjat francès, no hi hagués hagut problema, però el pla era no donar-nos aquesta oportunitat i traslladar-lo directament a Espanya per ingressar-lo a Soto del Real. L'haguessin detingut i traslladat immediatament a l'Estat. L'objectiu no era posar-lo a disposició judicial, sinó traslladar-lo a Espanya per vies de fet, i davant d'això, els advocats vam creure que si no teníem la possibilitat de recórrer, no ho podíem fer.

L'advocat internacional de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye Foto: Adrià Costa

- Preveu que es reactivi l'euroordre contra Puigdemont quan hi hagi sentència, tal com demana la Fiscalia

<https://www.naciodigital.cat/noticia/184027/fiscalia/preveu/demanar/es/reactivi/euroordre/contra/puigdemont/despr/sent/ncia/suprem> ?

- La Fiscalia sempre fa el que nosaltres li diem. I nosaltres el juliol del 2018, després que retiressin la segona euroordre, ja vam advertir -i està publicat i ho he dit moltes vegades- que hi haurà una tercera euroordre, clar que sí.

- Quan?

- Serà després de la sentència. Però si ho volen fer demà, que ho facin. Nosaltres no tenim problema. Això comportarà un nou procediment. Però no hi haurà cap país europeu que assumeixi els criteris jurídics que està establint el Tribunal Suprem, i això ells ho saben.

- Puigdemont està valorant traslladar-se a un país on se li reconegui l'estatus de perseguit polític?

- Jo he llegit un pallasso indocumentat [en referència a l'article de Salvador Sostres a l'ABC

(https://www.abc.es/espana/abci-puigdemont-estudia-perpetuar-fuga-pais-no-pida-extradicion-201907152303_noticia.html)], que s'aprofita de dir que és periodista per, per una banda, crear un bulo, i per l'altra, imputar-me a mi un delictes. I la millor resposta la hi donarem als tribunals, a aquest pallasso, perquè és inassumible, i només reflecteix la seva absoluta ignorància. Entre altres coses, perquè entre Espanya i Tailàndia existeixen multitud d'entregues extradicionals en els últims vint anys amb recolzament judicial i aprovades per diversos consells de ministres. Hi ha tota una sèrie de mitjans que, a l'únic que es dediquen, és a demonitzar i a tractar de destruir les persones que ells consideren els seus contrincants.

"Crec que és molt complex donar una forma jurídica mínimament acceptable a uns fets que no són delictius"

- Què n'espera, de la sentència del Tribunal Suprem?

- La sentència no li agradarà a ningú. I quan dic això, dic que no serà tant brutal com alguns voldrien, ni tant suau com altres han anunciat.

- Per exemple? Creu que es podria acabar condemnant per sedició o conspiració per a la rebel·lió?

- No sé el format que li donaran, si el sabés no em dedicaria al dret sinó que apostaria a la loteria cada dia. Però evidentment crec que és molt complex donar una forma jurídica mínimament acceptable a uns fets que no són delictius. Però de condemna n'hi haurà i serà dura. El que passa és que a mi em costa pensar que es pugui arribar a allò que demanen Vox o la Fiscalia. Em sembla que el xiclet es pot estirar fins a un cert punt, però llavors es trenca. I el dret es pot estirar menys que un xiclet.

NacióDigital entrevista l'advocat internacional de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye Foto: Adrià Costa

- Què li va semblar el concepte de "violència ambiental" utilitzat durant el judici?

- Esta tot inventat. La violència ambiental la va crear com a concepte Marchena en la causa d'Aturem el Parlament. Nosaltres vam arribar amb els nostres defensats absolts, i ells sense practicar proves, en van condemnar a alguns. Per altra banda, el concepte de *litérosuficència*, és a dir, que els tuits valen pel seu text literal i no pel context, és una cosa que es va inventar també Marchena per condemnar César Strawberry, cantant de Def Con Dos. Ell va arribar absolut al Tribunal Suprem i en va sortir condemnat. Això està pendent de recurs d'empara admès a tràmit al TC.

Pensar que un tuit val pel que diu literalment sense posar-lo en el seu context em sembla brutal. Però al judici es van exhibir uns tuits que li van atribuir a Jordi Cuixart, i el tribunal va dir, per boca de Marchena: "El tuit diu el que diu, i el tribunal valorarà?". Immediatament, en la ment d'un jurista encaixa la sentència de César Strawberry, que no va ser una sentència ajustada a dret.

- I com creu que això influirà en els exiliats?

- El primer efecte directe segurament serà una nova reclamació de detenció, i haurèm de combatre-la. Però també crec que la Fiscalia i el propi Tribunal Suprem s'estan confonent en quant a la rellevància de la sentència, des del punt de vista del que implica a Europa.

"Al meu judici, mentre les coses es mantinguin dins dels límits de la no-violència activa, tota la resta de respostes són perfectament democràtiques"

- Tindrà recorregut a Estrasburg?

- Crec que si fem les coses bé, aquesta sentència no hauria de passar el filtre europeu.

- A part d'aquesta sentència, l'any que ve també se celebraran els judicis contra Trapero a l'Audiència Nacional, el de l'1-O al TSJC i el del jutjat d'instrucció 13. Veu elements de nul·litat que poguessin influir, a posteriori, en el del Suprem?

El Suprem no estimarà cap de les causes de nul·litat. I per tant, evidentment la resta de causes pendents beuran del que diguin els raonaments jurídics de la sentència, però també dels fets provats. I no és innocu que el primer judici sigui el del Suprem.

- Veuria amb bons ulls unes eleccions després de la sentència?

- S'ha de pensar molt bé què és el que s'ha de fer després de la sentència i com s'ha de reaccionar. Crec que l'únic límit infranquejable és el de la no-violència activa. Al meu judici, mentre les coses es mantinguin dins dels límits de la no-violència activa, la resta de respostes són perfectament democràtiques.

L'advocat Gonzalo Boye, durant un moment de l'entrevista Foto: Adrià Costa

- Sobre la llibertat dels presos, per una banda hi ha hagut l'informe del Grup de Treball contra les Detencions Arbitràries de l'ONU

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/180963/onu/demana/alliberament/immediat/dels/jordis/junqueras>) , però també un pronunciament en negatiu d'Estrasburg sobre la presó preventiva

de Carme Forcadell

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/181896/strasburg/rebutja/demanda/forcadell/contra/priso/preventiva>) .

- Són dues coses absolutament diferents. El fet que hagin inadmes el recurs de Forcadell és més per una qüestió procedimental que de fons. I per altra banda, el grup de treball de Nacions Unides que avui li sembla tant reprovable i repugnant a l'estat espanyol és el mateix que aplaudien amb les orelles quan parlava de Veneçuela o de Corea del Nord. Aquest grup de treball té una tradició, un prestigi i un suport, i és un instrument molt útil. Jo li hagués aconsellat a l'Estat respectar la feina, pensar una mica més i treure les conclusions sobre cap a on porta aquest informe.

- **L'informe, però, no és vinculant.**

- L'informe com a tal no és vinculant. Però dins d'un pla de legalitat internacional, aquest informe té un recorregut a les Nacions Unides, i se suposava que Espanya era un estat respectuós de la legalitat internacional, i particip de l'activitat que desplega l'ONU. Veiem que a vegades ens equivoquem.

"El grup de treball de Nacions Unides que avui li sembla tant reprovable i repugnant a l'estat espanyol, és el mateix que aplaudien amb les orelles en casos sobre Corea del Nord i Veneçuela"

- **En la campanya del 21-D el lema era aquest: "Perquè torni el president, s'ha de votar el president". En la precampanya i la campanya de les europees, vostè va defensar que Puigdemont podria recollir l'acta d'eurodiputat i que disposaven d'informes que ho avalaven. Cap de les dues situacions es van complir. Això pot generar frustració en l'electorat?**

- La gent ha d'entendre que és una lluita de llarg recorregut. És a dir, també s'ha votat gent que estava presa, i la llei deia que una vegada electes havien de ser posats en llibertat. És a dir, que no es compleixin determinades coses perquè l'Estat s'està saltant la legalitat no significa que estiguin mal plantejades. A mi em sembla tan greu que el president no hagi pogut agafar la seva acta, com que hi hagi diputats suspesos per la mesa en funció d'una norma penal a petició d'un tribunal que se suposava que era imparcial. Em sembla tan greu que el president Puigdemont sigui obligat a venir a Madrid per ser detingut, com que al senyor Junqueras se li impedeixi sortir a fer el jurament que ells indiquen que és requisit bàsic. Llavors, si les normes es van saltant, tot pronòstic és errat.

- **En algun moment han estat massa ambiciosos en les promeses electorals?**

- Això ja són criteris polítics. A tots se'ns va demanar que votéssim a Junqueras, a Sánchez, a Rull i a Turull perquè tenien immunitat parlamentària i perquè després s'havia de tramitar un suplicatori. I jo crec que ningú ha enganyat ningú. Però l'Estat ha actuat saltant-se la legalitat.

- **Puigdemont ha renunciat definitivament a ser restituït com a president de la Generalitat?**

- Jo no crec que ho hagi fet, però és una pregunta que cal fer-li al president Puigdemont. Jo veig la part jurídica, malgrat el que cregui algun il·luminat, i no em poso en els termes polítics del president.

Gonzalo Boye, abans de l'entrevista Foto: Adrià Costa

- Li consta quina és l'última vegada que Puigdemont ha contactat amb Oriol Junqueras?

- No ho sé. Però sé que el president Puigdemont és una persona molt dialogant i oberta al diàleg sempre.

- Tant vostè com altres advocats s'han convertit en veritables figures mediàtiques. És lògic que els advocats tinguin tant protagonisme, també en l'elaboració dels discurs polític?

- Crec que és un signe de la malaltia de tota la situació. És a dir, l'advocacia és la professió més insultada en tots els països del món. I no obstant això, a Catalunya ens volen. Per què? Perquè som l'última barrera davant l'arbitrarietat. Però el protagonisme polític és dels polítics i el jurídic és dels juristes. El que passa és que, quan s'està reprimint d'aquesta manera, és normal que la gent tendeixi a posar-se darrere dels que creuen que la protegiran.

- Sí, però vostè va ser una de les persones, conjuntament amb Bea Talegón i Xavier Trias, que va substituir provisionalment Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí quan van ser vetats

(<https://www.nacioidigital.cat/noticia/178717/trias/boye/talegon/substítueixen/provisionament/candidats/vetats/jxcat/europa>) per la Junta Electoral Central.

- El que passa és que algun analista viperí, de bastantes poques llums i ben pagat creu que això no hauria de ser així. Però el que no sap i omet és que a nosaltres ens van donar una hora i vint minuts per substituir els candidats perquè, si no, s'excloïa la llista completa. I en aquesta situació, el que vam fer va ser substituir-los entre els que tinguéssim la documentació necessària en aquell moment fer fer-ho. Qui la teníem? Entre altres Beatriz Talegón, que és advocada, i jo. Perquè amb

la firma electrònica era molt fàcil. Però al menys jo vaig entrar en substitució bàsicament amb el convenciment que això duraria el que tardéssim a recórrer. No tinc cap interès en entrar en la política, i a mi em complicaria la vida a uns nivells inadmissibles. És una cosa que no em puc permetre.

"No tinc cap interès en entrar en la política, i a mi em complicaria la vida a uns nivells inadmissibles. És una cosa que no em puc permetre"

- Entrar en política, però, sí que ho han fet altres advocats. Precisament qui també porta la defensa de Puigdemont a l'Estat, Jaume Alonso-Cuevillas, que és diputat al Congrés.

- Però és una decisió personal seva, en un altre moment vital. Jo no veig quin és l'inconvenient, entre altres coses, per una raó molt senzilla. Fins fa poc jo tenia entès que el Congrés era una cambra legislativa, és a dir, una fàbrica de producció de lleis, i em sorprèn que en aquesta no estigui ben vist que hi vagin juristes i sí que està ben vist que hi vagin pallassos. Hi ha gent que ha tingut sempre vocació política, i ja seria bo que al Congrés hi hagués bons juristes perquè bona part dels problemes que tenim a l'estat espanyol provenen de lleis mal fetes.

- Per altra banda, vostè també és l'advocat del president de la Generalitat, Quim Torra, que properament serà jutjat per desobediència per no haver tret el llac groc del balcó de la Generalitat. Durant la seva declaració van al·legar que la JEC era ?incompetent? i, per tant, el requeriment era ?nul de ple dret?.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/179854/torra/diu/al/tsjc/ordre/retirar/llacos/era/imprecisa/nulla/ple/dret>) Arguments que no han satisfet el jutge, que ha obert de judici oral.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/183893/tsjc/obre/judici/oral/contra/torra/pels/lla/os/grocs>)

- I també vam recusar el jutge, i ell mateix va dir que no era parcial quan es va avaluar el seu comportament. Segueixo pensant que la JEC no era competent, i crec que ha jugat un paper polític tremendo en les últimes eleccions. Que la Junta estava formada per persones d'una marcada línia ideològica, que han quedat en evidència amb múltiples articles d'opinió i en xarxes socials. El president Torra no ha pogut desobeir una ordre en termes penals que era confusa, absurda i a més il·legal.

L'advocat Gonzalo Boye, abans de ser entrevistat Foto: Adrià Costa

- Això és el que defensarà al judici?

- Nosaltres defensarem el president en termes jurídics i clarament en la línia que va establir el president i que és la seva postura. El president Torra no es pot penedir de res perquè no ha fet res il·legal. El que ha fet és tremendament ètic.

- Creu que està tocada la unitat de l'independentisme?

- Crec que hi ha una màxima bàsica en situació de conflicte que és que un no dispara mai dins de la trinxera. S'acostuma a disparar de la trinxera cap a fora, i aquí hi ha hagut trets dins de la trinxera. Per altra banda, crec que això d'intentar hegemonitzar un moviment tant ampli com és l'independentisme és un error. I també crec que quan un vol construir un país, primer el construeix i després s'asseu a debatre si el vol de dretes o esquerres.

- Però, per exemple, tampoc s'ha vist unitat estratègica entre els advocats.

- Tots els advocats hem mantingut una mateixa estratègia.

"El president Torra no es pot penedir de res perquè no ha fet res il·legal. El que ha fet és tremendament ètic"

- **L'estratègia ha acabat sent complementària, però s'han visualitzat discrepàncies, fins i tot públiques i a les xarxes socials.**

- El que s'ha de plantejar és si és possible que hi hagi tres advocats i no hi hagi quatre opinions. Per exemple, l'estratègia que hem seguit a nivell internacional ha estat una i clara. I només hi ha hagut una direcció estratègica a nivell internacional, i això ha estat un gran èxit.

- **Creu que hagués estat millor una unitat estratègica també a nivell intern?**

- Ara ja és tard per discutir això. El que s'ha de revisar és quins errors s'han pogut cometre i, sobre aquesta base, fer una autocrítica i construir una bona estratègia perquè el recorregut que li queda al judici és plenament internacional. La resta, ni passarà que hi hagi una absolució, ni passarà que hi hagi indults.

- **No confia que el PSOE pugui fer algun gest?**

- I per què l'ha de fer?

L'advocat de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye Foto: Adrià Costa

- **Ara mateix els partits independentistes estan negociant, per exemple, si s'abstenen o no a la investidura de Pedro Sánchez.**

- Això són cants de sirena perquè la pròpia estructura de l'Estat ho impedeix.

- **Altres esdeveniments d'estricta actualitat són les filtracions al diari *Público*, (<https://www.publico.es/politica/exclusiva-iman-ripoll-1-cerebro-masacre-ramblas-confidente-cni-dia-atentado.html>) sobre si el CNI podria haver tingut com a confident**

L'imam de Ripoll fins el dia dels atemptats del 17-A.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184093/imam/ripoll/va/fer/confident/cni/fins/dia/atemptat/barcelona>) Què en pensa?

- Tots els serveis secrets acostumen a tenir delinqüents com a confidents, que són els que s'assabenten que es cometran delictes. Ara bé, això ja ho vam viure l'11-M. No hi ha cap confident que li expliqui al seu confessor que cometrà un delicte, sempre diuen que un altre el cometrà i es reserven el delicte que ells cometran. Però en aquestes coses s'ha de ser molt caut. El que això necessita és una investigació, i no n'hi ha prou amb un tancament en fals. Però també podríem investigar el tema dels correus electrònics intervinguts pel Ministeri d'Exteriors perquè és molt greu. Jo crec que el senyor Borrell es pot endur alguna sorpresa jurídica fora d'Espanya, i no estaria malament que se l'endugués perquè seria un símbol de salut democràtica.

- Creu que se'l denunciarà per l'espionatge?

- Crec que els afectats ho han de fer, no? Un no pot intervenir les comunicacions d'un altre i menys en un tercer país. Això ja ho vam veure amb la detenció de Puigdemont a Alemanya, i l'altre dia a Estrasburg hi va haver agents que van creuar al costat alemany. Nosaltres mateixos hem esmorzat amb agents de paisà a la taula del costat, i de fet els tenim perfectament identificats i fotografiats.

"Crec que el senyor Borrell es pot endur alguna sorpresa jurídica fora d'Espanya, i no estaria malament que se l'endugués perquè seria un símbol de salut democràtica"

- I que es pot fer?

- Les coses s'han de fer amb calma i cap fred. Però evidentment en tots els països europeus l'espionatge és delicte.

- Pot fer un pronòstic de com es viuran els propers mesos?

- Crec que seran uns mesos molt complicats, que la gent ha de mantenir el cap fred. Els catalans han tingut la grandesa de desenvolupar tot un procés de desobediència civil, però també d'empoderament ciutadà que no ha estat violent, i això és únic a nivell mundial i és una de les majors garanties que tenen els catalans sobre la pervivència del procés.

Ara bé, seran mesos durs, mesos en què hi haurà coses que no s'entendran o no s'encaixaran bé, mesos en què hi haurà temptacions de buscar sortides individuals. Però les sortides individuals són francament, no només egoistes, sinó també molt miserables perquè hi ha molta gent implicada. I com més madura sigui la societat, i la catalana ho és, més fàcil és mantenir una lluita que ningú va dir que seria curta ni ràpida, i en la qual se li ha de treure el factor emocional. I quan vingui la sentència, serà un moment complex per a tots.